

TRANSCENA

RJP
ROMANIAN JUDICIAL PRISON

Prison Fellowship Romania

**RAPORT ASUPRA CAZULUI
PERSOANEI PRIVATE DE
LIBERTATE
MOISII IONEL**

2012

RAPORT ASUPRA CAZULUI PERSOANEI PRIVATE DE LIBERTATE

MOISII IONEL

Raport cu privire la încălcarea unor drepturi prevăzute de Legea 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Descrierea situației:

În data de 04.05.2010, am primit pe adresa sediului asociației GRADO, o scrisoare de la persoana privată de libertate, Moisii Ionel.

La aceea dată, deținutul de afla în custodia Penitenciarului Codlea.

Moisii Ionel a solicitat asistență juridică asociației GRADO în mai multe dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată din țară. Persoana privată de libertate reclamă numeroase abuzuri și încălcări ale drepturilor omului prevăzute de legislația în vigoare, fapte ce s-au petrecut în timpul executării pedepsei în cadrul Penitenciarului Codlea.

În urma solicitărilor primite de la persoana privată de libertate, reprezentanții GRADO, pentru a discuta cu acesta, au efectuat mai multe vizite la Penitenciarul Codlea.

Pentru întocmirea acestui raport am beneficiat de următoarea documentație trimisă de către Moisii Ionel:

- Cereri de asistență juridică, cu relatarea faptelor petrecute - (corespondență);
- Copii după încheieri ale judecătorului delegat din penitenciarul Codlea;
- Copie după rezoluție a Procurorului Șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de la lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- Copii după sentințe civile și penale pronunțate de diferite instanțe din România;
- Informații extrase din dosarul personal de penitenciar și dosarul disciplinar, la care reprezentanții GRADO au avut acces în baza declarației lui petentului;
- Rezumatul soluțiilor pronunțate de instanțele de judecată preluate de pe site-ul acestora.

Persoana privată de libertate Moisii Ionel a formulat pe parcursul executării pedepsei mai multe plângeri către judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și către diferite instituții ale statului – organe de urmărire penală sau instanțe judecătorești, acuzând încălcarea unor drepturi de către personalul penitenciarului.

Prezentăm extrase din documentele trimise de Moisii Ionel cât și din informații la care am avut acces pe site-ul instanțelor judecătorești:

I. Încălări ale unor drepturi prevăzute de Legea 275/2006

1. Încălcarea dreptului la corespondență, art. 45, Legea 275/2006

Informații extrase din încheierea judecătorului delegat

În cursul anului 2008, persoana privată de libertate, Moisii Ionel, a cerut administrației penitenciarului să-i asigure un plic mare și un timbru aferent de 3,4 lei, necesare pentru a face o plângere la CEDO. Administrația penitenciarului nu a dat curs acestei solicitări. Ca urmare, Moisii Ionel a depus plângere la judecătorul delegat prin care a solicitat obligarea administrației de a-i pune la dispoziție un plic mare și timbre în valoare de 3,4 lei. În fața judecătorului delegat, Moisii Ionel a arătat că are nevoie de acel plic și de timbrul de 3,4 lei pentru a se adresa cu o petiție la CEDO. A mai specificat că nu are bani în cont și nici nu a primit vizită de 4 luni și că în această situație administrația penitenciarului are obligația de a-l pune la dispoziție plicul și timbrul corespunzător.

Din situația rulajelor pe care deținutul le-a desfășurat, reiese faptul că la data de 30.06.2008 avea în cont 1,16 lei.

În temeiul art. 45 din Legea 275/2006, dreptul la corespondență este garantat.

Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului la petiționare și corespondență sunt suportate de către administrația locului de deținere dacă persoana privată de libertate nu are sau nu a avut în ultimele 30 zile sume disponibile în contul personal, prevederi stipulate de art. 52 din Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006.

Judecătorul delegat apreciază în încheiere faptul că petentul nu are în cont decât 1,16 lei și că dreptul de a se adresa CEDO nu trebuie restricționat în vreun fel. Astfel, în temeiul art. 46 din Legea 275/2006, administrația penitenciarului este obligată să pună la dispoziția persoanei private de libertate un plic mare și un timbre de 3,4 lei, care va fi plătit parțial de fondurile administrației penitenciarului, iar diferența de 1,16 lei din fondurile petentului.

Administrația penitenciarului nu a pus în aplicare dispoziția judecătorului delegat, astfel încât Moisii Ionel, în data de 12.08.2008, depune o nouă plângere la judecătorul delegat prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la petiționare.

În fața judecătorului, Moisii Ionel a precizat faptul că i-a fost admisă cererea de acordare a unui plic mare și a unui timbru de 3,4 lei pentru exercitarea dreptului la petiționare, dar această încheiere nu a fost pusă în executare.

Legea nu prevede un termen în care administrația penitenciarului este obligată să execute dispozițiile judecătorului delegat, dar instanța trebuie să le execute într-un termen rezonabil raportat la conținutul prevederii ce trebuie executată.

În încheiere se arată că administrația penitenciarului a executat numai parțial această sentință, respectiv a înmănat petentului un plic de dimensiuni mici și un timbru de 1,6 lei.

Cum încheierea definitivă și executorie a judecătorului delegat a fost executată doar parțial de administrația penitenciarului, judecătorul consideră că în continuare se încalcă dreptul petentului la petiționare.

Judecătorul consideră că a trecut un termen rezonabil de 40 de zile din momentul pronunțării primei încheieri, astfel că nu mai există nicio justificare pentru neexecutarea hotărârii.

Judecătorul a considerat că i s-a încălcat dreptul la petiționare.

Prin cea de a doua încheiere emisă de judecătorul delegat nr 567/18.08.2008, admite plângerea petentului Moisii Ionel și dispune ca administrația Penitenciarului Codlea să pună în executare prima încheiere nr. 459/09.07.2008 a judecătorului delegat.

Comentariile asociației GRADO

Luând în considerare cele expuse mai sus, contatăm că:

Administrația penitenciarului a acționat contrar legii de două ori – o dată prin neexecutarea unei hotărâri executorii emisă de judecătorul delegat care se bucură de forță juridică și a doua oară, prin încălcarea prevederilor Legii 275/2006 cu privire la dreptul la petiționare.

2. Încălcarea dreptului de a fi examinat de către un medic legist sau din afara penitenciarului – art 51, alin. 4 Legea 275/2006

Informații extrase din Sentința Penală nr 301/24.01.2010 a judecătoriei Brașov:

În luna decembrie 2008, Moisii Ionel a avut o altercație cu un alt deținut din cadrul Penitenciarului Codlea.

În urma acestei altercații, Moisii Ionel s-a prezentat la cabinetul medical din penitenciar, unde s-a consemnat faptul că suferise o excoriație minoră. Moisii Ionel a solicitat că dorește să fie consultat și de către un medic legist, fapt consemnat în scris în registrul în care s-a notat prezentarea lui la cabinetul din cadrul penitenciarului. Administrația penitenciarului nu a dat curs acestei solicitări, astfel că la data de 21.12.2008 deținutul Moisii Ionel a formulat o nouă cerere, în scris. Conform adresei din partea penitenciarului, s-a apreciat că o simplă excoriație produsă la data de 13.12.2008 nu ar mai putea justifica deplasarea la medicul legist, neputând fi identificată la un asemenea interval de timp față de data posibilei agresiuni.

Astfel, Moisii Ionel a formulat plângere la judecătorul delegat cu privire la încălcarea dreptului său la sănătate de către administrația penitenciarului.

Prin încheierea judecătorului delegat nr 882/30.12.2008 este respinsă plângerea lui Moisii Ionel cu privire la încălcarea dreptului la sănătate. În soluționarea plângerii, judecătorul delegat, interpretând dispozițiile Legii nr 275/2006 raportat la HG nr 1897/2006 apreciază în motivarea încheierii faptul că această solicitare a petentului Moisii Ionel ar fi trebuit formulată în scris pentru ca administrația penitenciarului să-i poată da curs.

Moisii Ionel depune contestație împotriva încheierii judecătorului delegat, la judecătoria Brașov.

Hotărârea acestei instanțe desființează încheierea judecătorului delegat nr 882/2008. Instanța constată că petentului i-a fost încălcat dreptul de a fi examinat de către un medic legist sau un medic din afara penitenciarului, prevăzut de art 51, al 4 Legea 275/2006 raportat la art. 32, alin 1, 2 din HG 1897/2006.

În motivarea Sentinței penale, instanța a avut în vedere că, în conformitate cu art 51 din Legea 275/2006, persoanele private de libertate sunt examinate medical periodic în cursul detenției. În analiza acestei plângeri, instanța reține că dreptul de a fi consultat de către un medic legist este o garanție recunoscută persoanelor în vederea respectării acestora a dreptului prevăzut de art 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care garantează că *nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante*.

Instanța a constatat că deținutul și-a manifestat în mod expres voința de consult la medicul legist – o **data**, chiar la momentul consultării de către medicul din cadrul penitenciarului, iar a **doua oară** printr-o cerere scrisă formulată la 8 zile de la data eventualei agresiuni. Instanța consideră că prima manifestare de voință ar fi fost suficientă pentru a se reține că există solicitarea expresă a deținutului de transport la medicul legist.

În ceea ce privește adresa administrației penitenciarului în care a apreciat că simpla excoriație nu mai putea fi identificată de medicul legist după trecerea a 8 zile, instanța consideră că nu se poate lăsa la latitudinea administrației penitenciarului aprecierea cu privire la necesitatea sau transportul deținutului la un alt medic.

Din adresa nr 8799.8843/24.09.2010 a Administrației Naționale a Penitenciarelor către Direcția Relații Publice/Secretariatul General al Guvernului – Guvernul României, reiese faptul că:

În data de 16.01.2009, M.D., directorului penitenciarului Codlea la acea dată, luând act de neprezentarea persoanei private de libertate Moisiu Ionel la laboratorul de medicină legală, i-a atenționat verbal pe șeful de secție S.A, dar și pe medicul umitășii, MC.

Șeful de secție a susținut că a predat cererea persoanei private de libertate la cabinetul medical dar nu pe bază de condică. Medicul a susținut că nu primise nicio cerere a persoanei private de liberate de prezentare la serviciu de medicină legală, dar a confirmat faptul că în registrul de consultații apare această solicitare.

Comentariile GRADO:

- a) Referitor la legislația română în vigoare:

Prevederile art.51, alin 3 din Legea 275/2006, stabilesc că *medicul care efectuează examenul medical are obligația de a sesiza procurorul în cazul în care constată că persoana condamnată a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, precum și obligația de a consemna în fișa medicală cele constatate și declarațiile persoanei condamnate în legătură cu acestea sau cu orice altă agresiune declarată de persoana condamnată*.

De asemenea. Art 32, alin 1 din Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006 stabilește că, medicul are obligația *de a consemna cele constatate în dosarul medical al persoanei private de liberate și de a înștiința imediat pe directorul locului de deținere*.

Apreciem că Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006 stabilește o obligație în plus a medicului față de cele impuse de Legea 275/2006, respectiv aceea de a anunța pe directorul locului de deținere.

Pe de altă parte, se observă o reglementare relativ diferită cu privire la dreptul condamnatului, între Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006 și Legea 275/2006.

Astfel, coroborând prevederile art 32. alin 1 și alin 2 din Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006, se constată că persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate are dreptul de a cere, în scris, să fie examinată, la locul de deținere, de către un medic legist sau de către un medic din afara sistemului penitenciar, ” în cazul în care la examenul medical se constată că aceasta prezintă semne de violență ..... ”

În ceea ce privește art 51, alin 3 din Legea 275/2006, se recunoaște dreptul deținutului de a cere să fie examinat, la locul de deținere, de un medic legist sau de un medic din afara sistemului penitenciar, desemnat de persoana condamnată „în cazul în care persoana a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente..... ”

Prin Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006 se recunoaște dreptul deținutului de a solicita consultarea de către un alt medic și în situația în care medicul constată existența unor *semne de violență* și nu numai atunci când există indicii privind supunerea acestuia la rele tratamente.

- b) Față de sancțiunea - atenționarea verbală, care a fost aplicată celor care s-au făcut vinovați de producerea acestei situații, , menționăm că:

Avându-se în vedere Sentința instanței de judecată care a fost în favoarea deținutului Moisiu Ionel, respectiv aceea de a desființa încheierea judecătorului delegat nr 882/30.12.2008 și constatarea că petentului i-a fost încălcat dreptul de a fi examinat de către un medic legist sau de către un medic din afara penitenciarului, apreciem că sancțiunea aplicată de directorul locului de deținere persoanelor vinovate, este prea blândă.

Considerăm că încălcarea unui drept fundamental garantat de legislația română în vigoare cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a pus în pericol viața și integritatea persoanei private de libertate și ar fi putut avea consecințe mai grave. Ca urmare, opinia asociației GRADO este că sancțiunea aplicată, *atenționarea verbală*, nu este satisfăcătoare în raport cu situația creată.

3. Încalcarea prevederilor art. 33 alin 3 din legea 275/2006 – cazarea persoanelor condamnate.

Astfel, în perioada 03-09.03.2009 Moisiu Ionel a fost cazat în patul său cu o altă persoană privată de libertate, deși a făcut cerere să beneficieze de un singur pat.

Prin încheierea nr. 233/12.03.2009 judecătorul delegat constată încălcarea dreptului prevăzut de lege. În cuprinsul încheierii se constată lipsa unei culpe a administrației penitenciarului în ceea ce privește suprapopularea existentă în penitenciar din cauza lucrărilor de renovare a spațiilor de deținere, iar unele persoane private de libertate reveneau la Penitenciarul Codlea, prin afaceri fictive.

Comentariile GRADO

În temeiul prevederilor art. 4, alin. 3 coroborate cu dispozițiile art. 9, alin 1 din Ordinul 433/2010 pentru aprobarea Normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, camerele de cazare trebuie să fie dotate cu paturi cu saltele și cazarmament necesar pentru fiecare persoană privată de

libertate, suprapuse pe cel mult doua rânduri, iar în cazul în care camerele de cazare urmează să fie supuse unor reparații capitale, trebuie să se asigure o suprafață de cel puțin 4m² pentru fiecare persoană privată de libertate. Ori, prin cazarea a două persoane într-un singur pat (special pentru o singură persoană), nu se respectă prevederile legislației în vigoare cu privire la cazarea deținuților în situații de supraaglomerare a camerelor.

Opinia asociației este că de la intrarea în vigoare a Legii 275/2006 și până la momentul producerii evenimentelor, Administrația Națională a Penitenciarelor ar fi trebuit să elaboreze o strategie de cazare a persoanelor, în situații speciale, fără suprapopularea camerelor de detenție.

4. Încălcarea prevederilor art 31, alin 2 din Legea 275/2006 – transferarea persoanelor condamnate

În data de 06.03.2009. Moisiu Ionel a fost prezentat la judecătoria Brașov fără o dispoziție din partea acestui organ. S-a constatat o eroare privind înscrierea datei de citare, în sensul că Moisiu Ionel trebuia prezentat în data de 06.04.2009 și nu în data de 06.03.2009.

Judecătorul delegat constată prin încheierea nr 233/12.03.2009 încălcarea dreptului prevăzut de art. 31, alin 2 Legea 275/2006. Cu toate acestea apreciază că fapta funcționarului nu a generat efecte juridice de natură să atragă aplicarea unei sancțiuni disciplinare, dar a fost atenționat.

5. Încălcarea prevederilor art 65 Legea 275/2006 – instruirea școlară

Informațiile prezentate mai jos sunt extrase din documentele primite de la persoana privată de libertate.

În data de 18.05.2010, persoana privată de libertate, Moisiu Ionel, era planificat la cursurile școlare, dar a refuzat să iasă din cameră deși agentul l-a apelat.

Vinovat de producerea acestei situații este agentul șef S.O. care nu a procedat regulamentar. La refuzul petentului de a ieși din camera de deținere, agentul trebuia să întocmească un raport de incident și să informeze pe directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială. Ca urmare a acestui eveniment, persoana privată de libertate a depus plângere la judecătorul delegat.

Prin încheierea 334/11.06.2010, judecătorul delegat admite plângerea petentului MI și constată că i s-a încălcat dreptul de a participa la cursurile școlare. Directorul penitenciarului a dispus măsuri în vederea asigurării prezenței persoanei private de libertate la cursurile școlare astfel încât încălcarea dreptului să înceteze (MI a lipsit o singură zi de la cursuri).

Directorul adjunct educație și asistență psihosocială împreună cu agenții din cadrul sectorului au luat la cunoștință de încheierea judecătorului delegat, despre actele normative care reglementează accesul la instruirea școlară și procedura de urmat în cazul refuzului de a participa la activități la care persoanele private de libertate sunt înscrise.

Agentul a fost sancționat verbal, urmând a fi sesizată Comisia de disciplină în cazul în care se va repeta această situație.

Comentariile asociației:

Din informațiile la care GRADO a avut acces, constatăm că agentul șef nu a respectat regulamentul și procedura de lucru în cazul creării acestei situații.

Dacă personalul penitenciarului nu respectă regulile de lucru cu deținuții, nu ne putem aștepta ca persoanele private de libertate să acționeze în mod corespunzător și civilizată în situații conflictuale.

Asociația este de părere că refuzul deținuțului de a ieși din cameră, s-a datorat unui limbaj necorespunzător al agentului când l-a apelat, putând fi și un mijloc de presiune asupra deținuțului în vederea încurajării lui de a săvârși noi abateri disciplinare.

6. Încălcarea condițiilor minime de cazare și prevederile Ordinului Ministrului Justiției nr 433/05.02.2010

Persoana privată de libertate Moisiu Ionel depune plângere la judecătorul delegat prin care solicită să constate, că în camera lui de cazare, pereții sunt uzi și negrii, există 3 rânduri de paturi supraetajate, spațiul alocat fiecărui deținut este insuficient iar instalațiile sanitare din baie sunt defecte.

Judecătorul delegat a efectuat o cercetare a camerei indicată, încheind un proces verbal ce s-a atașat la dosar. Analizând plângerea deținuțului, judecătorul delegat reține că în camera indicată (304) sunt cazați 12 deținuți în 12 paturi așezate pe trei nivele.

Pereții sunt curați și văruiți, cu excepția unui colț ce prezintă o culoare închisă și semene de umezeală din cauza infiltrațiilor de apă.

Grupul sanitar este defect în sensul că apa nu curge în permanență la WC, fiind degradat bazinul de apă, iar dușul nu este funcțional, deși există în cameră, fiind folosit ca spațiu de depozitare pentru deținuți.

Se constată că cele reclamate de deținut privind funcționarea necorespunzătoare a instalațiilor sanitare din baie și culoarea unui colț al peretelui se confirmă, în sensul că bazinul WC-ului este defect, dușul nu poate fi folosit iar colțul peretelui este negru și prezintă semne de umezeală infiltrată. Cum în această cameră dușul nu poate fi folosit, iar WC-ul poate fi folosit în condiții improprii, se constată că sunt încălcate normele minime de cazare prevăzute în Ordinul Ministrului Justiției nr 433/05.02.2010 referitoare la amenajarea grupului sanitar.

Judecătorul delegat consideră că infiltrația de apă de pe pereții interior ai camerei și urmele de mușcături nu se încadrează în standardele minime sanitare, fiind un pericol pentru sănătatea celor cazați.

Cu privire la suprapunerea paturilor pe 3 rânduri, observă că fiecare dintre cei 12 deținuți beneficiază de aprox. 8mc de aer, astfel că norma legală este respectată.

Prin încheierea 69/01.02.2011, Judecătorul delegat admite în parte plângerea lui Moisiu Ionel și constată că în camera 304 nu sunt respectate condițiile minime de cazare privind amenajarea grupului sanitar și cele privind standardele minime de sanitar și de igienă prevăzute în Ordinul Ministrului Justiției nr. 433/05.02.2010

Respinge celelalte solicitări ca neîntemeiate și anume nerespectarea a minim 6 mc aer fiecărui deținut.

Penitenciarul Codlea a formulat contestație împotriva încheierii judecătorului delegat nr 69/01.02.2011.

În data de 08.03.2011, Judecătoria Brașov desființează încheierea judecătorului delegat cu privire la constatarea faptului că în camera 304 nu sunt respectate condițiile minime de cazare privind amenajarea grupului sanitar și cele privind standardele minime sanitare și de igienă.

În opinia instanței, Anexa Ordinului Ministrului Justiției nr. 433/2010 care stabilește normele privind cazarea persoanelor private de libertate, fixează standardele minime care trebuie îndeplinite de penitenciar. Deși ca deziderat aceste norme ar trebui îndeplinite încă de la data intrării în vigoare, februarie 2010, instanța consideră că textul legal nu obligă unitățile de detenție ca de la această dată să asigure toate condițiile stabilite prin actul normativ, ci să ia măsurile ca aceste standarde să fie atinse. Instanța consideră că o astfel de interpretare ar presupune ca penitenciarele să fie obligate ca de la o zi la alta să transforme unitățile de deținere conform acestor norme, ceea ce ar fi practic imposibil.

Concomitent, având în vedere faptul că întreaga secție de deținere era în reparație capitală, instanța nu reține o culpă a administrației penitenciarului.

7. Încălcarea dreptului de a se deplasa neînsoțiți în interiorul locului de deținere

În luna martie 2011, Moisii Ionel, care executa pedeapsa la regim semideschis, depune plângere la judecătorul delegat, în care a invocat încălcarea dreptului de a se deplasa neînsoțit în interiorul locului de deținere.

Conform art. 113 din Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006, “noțiunea de regim semideschis oferă persoanelor private de libertate posibilitatea de a se deplasa neînsoțite în zone din interiorul locului de deținere stabilite prin regulamentul de ordine interioară(.....)”

Administrația a stabilit ca **holul secției** să reprezinte zona în care deținuții cazați pe secția a IV-a să se poată plimba neînsoțiți. Cu alte cuvinte, ușile camerelor sunt deschise, iar deținuții se pot deplasa în orice cameră și pe hol. Deținuții se mai pot deplasa și în curtea de plimbare, într-un anumit interval orar.

Din încheierea dispusă de judecătorul delegat, reținem următoarele:

“Cu privire la inexistența iluminatului natural și a aerisirii pe holul secției, judecătorul delegat observă că nu există niciun text legal care să oblige administrația să asigure aceste facilități și că nu constituie un tratament inuman sau degradant pentru cei ce trec pe acel hol.

Cu toate acestea, în condițiile în care acel hol este singurul spațiu în care deținuții pot beneficia de dreptul de a se deplasa neînsoțiți în interiorul penitenciarului, se apreciază că lipsa iluminatului natural și a aerisirii afectează însăși conținutul dreptului de a se deplasa neînsoțiți și nu se asigură o exercitare efectivă a acestei libertăți de mișcare de care trebuie să se bucure deținuții de la regimul semideschis.

Senzația, în cazul plimbării într-o încăpere de forma unui hangar, fără ferestre, este una ce poate afecta calitatea plimbării în acest spațiu și deci, în final, dreptul de deplasare neînsoțiți în interiorul penitenciarului. Deținuții sunt descurajați să-și exercite acest drept, întrucât spațiul în care se pot deplasa neînsoțiți nu este adecvat.

Judecătorul delegat face precizarea că: “cu atât mai mult, când Penitenciarul Codlea s-a profilat pe regimurile deschis și semideschis, trebuie regândită toată infrastructura. Astfel încât să se asigure tuturor deținuților o exercitare efectivă a dreptului de a se deplasa neînsoțiți în zone din interiorul penitenciarului”

Prin încheierea nr 150/15.03.2011, judecătorul delegat admite plângerea formulată de petentul Moisiu Ionel aflat la RSD și constată că nu se asigură o exercitare efectivă a dreptului prevăzut de art. 113, alin 1 din HG nr. 1897/2006 din cadrul secției IV –a.

Penitenciarul Codlea depune contestație împotriva încheierii judecătorului delegat nr. 150/15.03.2011.

Analizând contestația formulată de penitenciarul Codlea, instanța a reținut următoarele aspecte:

“Prin plângerea adresată judecătorului delegat și în declarația dată cu ocazia audierii, deținutul Moisiu Ionel a invocat faptul că l s-a încălcat dreptul de a se deplasa neînsoțit în interiorul locului de deținere.

În ceea ce privește normele privind deplasarea neînsoțit în zone din interiorul locului de deținere, instanța are în vedere că, în conformitate cu art. 113 din HG. Nr 1897/2006, regimul semideschis oferă persoanelor private de libertate posibilitatea de a se deplasa neînsoțite în zone din interiorul locului de deținere stabilite prin regulamentul de ordine interioară și de a-și organiza timpul liber avut la dispoziție, sub supraveghere.

Din înscrisul depus de penitenciar rezultă că deținutul Moisiu Ionel a fost încarcerat pe secția a IV-a începând cu data de 25.02.2011 (după ce a fost selecționat să desfășoare munca la un punct de lucru din interiorul penitenciarului, într-un spațiu închiriat unei societăți comerciale) și până la data de 08.03.2011, după ce anterior, prin cerere înregistrată în data de 07.03.2011, deținutul a solicitat să fie mutat pe secția III, întrucât nu dorește să desfășoare activități productive.

Potrivit programului activităților la curțile de plimbare pentru săptămâna 28.02.2011-04.03.2011, deținuții încarcerați la cam. 401 beneficiază de plimbarea zilnică la curtea de plimbare nr 4 în intervalul orar 13.00-16.00, iar dacă persoanele condamnate desfășoară activități productive, plimbarea se desfășoară timp de o oră, fără a depăși ora 17,30. Administrația penitenciarului Codlea a stabilit ca zonă în care deținuții de pe secția a IV-a, se pot plimba neînsoțit pe holul secției, cu ușile deschise, unde deținuții se pot deplasa în orice cameră și pe hol, precum și în curtea de plimbare într-un anumit interval orar.”

Instanța a reținut că nu există un text legal care să oblige penitenciarul să asigure iluminatul natural și aerisirea pe holul secției, iar lipsa acestora nu constituie încălcarea prevederilor art. 3 din CEDO, pentru că nu provoacă suferință sau traumă deținuților și că nu constituie un tratament inuman sau degradant pentru cei care trec pe acel hol.”

Instanța a mai apreciat faptul că, “atât timp cât holul secției este singurul loc în care deținuții se pot deplasa neînsoțit în interiorul penitenciarului, lipsa iluminatului natural și al aerisirii nu afectează însăși conținutul dreptului de a se deplasa neînsoțit”.

Facând referire la același aspect, opinia judecătorului delegat este că “deplasarea pe holul secției a IV-a nu constituie o exercitare efectivă a dreptului prevăzut de lege și că deținuții sunt descurajați să-și exercite acest drept, întrucât spațiul în care se pot deplasa neînsoțit nu este adecvat.”

În raport de toate aceste considerente, instanța consideră că, după februarie 2010, penitenciarele sunt ținute să respecte normele prevăzute de actul normativ Ordinul Ministrului Justiției nr. 433/2010, urmând să ia măsuri pentru ca, în timp, toate secțiile de detenție să respecte toate standardele prevăzute.

Faptul că modificările nu au fost realizate până la momentul cu pricina (un an de la intrarea în vigoare a Ordinului nr 433/2010, la momentul producerii evenimentului), nu este, în opinia instanței, imputabil administrației penitenciarului, raportat la faptul că o parte din penitenciarul Codlea era în reparație capitală; astfel că, la momentul producerii evenimentului, se efectuau lucrări de amploare vizând un spațiu mult mai mare care să ofere posibilitatea persoanelor private de libertate de a se deplasa neînsoțite în zone din interiorul penitenciarului stabilite prin regulament de ordine interioară și a a-și organiza timpul liber avut la dispoziție, sub supraveghere, nu numai pe holul secției. Instanța apreciază că, “într-o astfel de situație este evident că nu s-ar fi putut cere efectuarea unor modificări doar la secția a III-a sau a IV-a, acestea urmând a fi aduse o dată cu celelalte lucrări care se realizează la Penitenciarul Codlea”.

Instanța consideră că neasigurarea unui spațiu mai mare decât holul secției care nu are iluminat natural și aerisire nu este imputabilă administrației penitenciarului Codlea.

Astfel că, instanța a admis contestația formulată de Penitenciarul Codlea împotriva încheierii judecătorului delegat și desființează această încheiere cu privire la constatarea faptului că nu se asigură o exercitare efectivă a dreptului prevăzut de art. 113 alin 1 HG nr 1897/2006.

Comentariile asociației GRADO:

Luând în considerare aspectele prevăzute de art. 23, alin. 3 din Legea 275/2006 și prevederile art. 113 din Regulament, care prevăd posibilitatea deținuților de la regimul semideschis de a se deplasa neînsoțiți în zone din interiorul penitenciarului:

Considerăm că regulamentul de ordine interioară emis de administrația penitenciarului ar trebui să prevadă mai mult decât lăsarea deschisă a camerelor de deținere și deci, ar trebui să presupună o zonă de plimbare mai mare decât holul secției.

Persoanele private de libertate care execută pedeapsa la regim semideschis ar trebui să beneficieze de un grad mai mare de libertate comparativ cu deținuții cazați la celelalte regimuri mai stricte. Prin simplul fapt ca se plimbă dintr-o cameră în cealaltă, inclusiv pe holul secției, se oferă ocazia deținuților să acționeze agresiv unul față de altul. Această aglomerare într-un spațiu necorespunzător îi determină să acționeze violent din cauza lipsei de mișcare și a lipsei unor activități care să îi pregătească pentru reintegrarea în societate .

În vederea conturării unei imagini obiective și coerente asupra conduitei și relației disciplinare între Moisiu Ionel și personalul penitenciarului Codlea, am analizat extrase din dosarul disciplinar al persoanei private de libertate.

II. Date extrase din dosarul disciplinar

Din studiul dosarului disciplinar la care reprezentantul GRADO a avut acces , putem sublinia următoarele aspecte:

1. Cu ocazia aducerii lui Moisii Ionel la instanța de judecată, s-a efectuat percheziția înainte de intrarea în camera de ședință. La percheziție s-a constatat că era nespălat și avea o ținută necorespunzătoare. Agentul îi întocmește raport de incident și notă raport pentru acest fapt. Nu se sancționează iar dosarul este clasat.

Fapta descrisă mai sus este prevăzută în Dosarul de cercetare disciplinară nr 1913/08.03.2011.

2. După aducerea la cunoștință a raportului de incident nr. 1913 din 08.03.2011 amintit anterior, Moisii Ionel, nemulțumit fiind de conținutul raportului, a considerat că i-a fost întocmit în mod abuziv și într-un acces de furie a recurs la ruperea raportului și a notei raport atașată la acesta. I s-a pus în vedere atitudinea necorespunzătoare și că ruperea raportului de incident constituie abatere disciplinară, drept pentru care i se întocmește un nou raport de incident pentru fapta sa - **Raport de incident nr 1918/08.03.2011**

Comentariile GRADO cu privire la aceste două rapoarte:

- fapta lui Moisii Ionel care s-a petrecut la instanța, aceea de a se prezenta nespălat la ședința de judecată, pe de o parte

și

- pe de altă parte, încheierea judecătorului delegat nr 69/01.02.2011 prin care se admitea plângerea lui Moisii Ionel cu privire la nerespectarea respectarea condițiilor minime de cazare privind amenajarea grupului sanitar și cele privind standardele minime de sanitarie și de igienă prevăzute în Ordinul Ministrului Justiției nr. 433/05.02.2010, ulterior desființată de Judecătoria Brașov, putem trage concluzia că Moisii Ionel nu a avut unde să se spele, pentru că nu au fost respectate condițiile minime de cazare privind amenajarea grupului sanitar.

Astfel, lui Moisii Ionel i-au fost întocmite două rapoarte de incident:

Unul, pentru că a fost nespălat la percheziție, dar nu a fost sancționat de Comisia de disciplină,

și

Cel de-al doilea raport i s-a întocmit pentru că a rupt primul raport de incident, dar pentru care a fost sancționat.

Putem considera că, dacă persoana privată de libertate ar fi avut asigurate condițiile necesare pentru a se spăla, ar fi existat posibilitatea să nu se petreacă șirul de evenimente descrise anterior, deci să nu fie sancționat.

3. Cu ocazia scoaterii la instanță, Moisii Ionel a adus injurii agentului de la escortă, din cauza întocmirii unui raport anterior. Având această atitudine necuviincioasă față de agent, i s-a întocmit raport de incident. Împotriva hotărârii Comisie de disciplină, Moisii Ionel a formulat contestație la judecătoria Brașov. Din acte depuse la dosarul cauzei, instanța apreciază că Moisii Ionel se face vinovat de comiterea abaterii prevăzute de art. 62, lit. k, din HG. Nr 11897/2006, constând în aceea că a adoptat o atitudine necuviincioasă față de unul din cadrele penitenciarului. Ca urmare, instanța respinge contestația formulată de Moisii Ionel împotriva hotărârii Comisie de disciplină **Dosar nr 1919/08.03.2011**

4. Din nota raport rezultă că Moisii Ionel avea cartelă telefonică, dar nu era înregistrată în fișa de evidență. La dosar era atașată și procedura pentru acordarea convorbirilor telefonice. Pentru că nu i s-a permis să dea telefon în mod ilegal, pentru vociferări și amenințări, i s-a întocmit raport de incident. Fapta este prevăzută în **Dosarul de cercetare disciplinară nr 1971/14.04.2011** prin care i-a fost suspendat dreptul de a primi vizite 2 luni. Împotriva hotărârii Comisiei de disciplină, deținutul a formulat plângere la judecătorul delegat. Acesta din urmă, în temeiul art. 74 alin. 4, lit. b din Legea 275/2006 respinge ca neîntemeiată plângerea deținutului

5. În data de 22.04.2011, Moisii Ionel s-a prezentat la cabinetul medical susținând că a fost agresat fizic de șeful de secție și de către supraveghetorii secției. Raportul de incident întocmit arată că în fapt, leziunile prezentate medicului au fost autoprovocate de către Moisii Ionel. În aceeași zi deținutul a fost prezentat și în fața Serviciului Județean de Medicină Legală Brașov, unde i s-a eliberat certificatul medico-legal, care atestă faptul că deținutul prezintă leziuni traumatice care necesită 2-3 zile îngrijiri medicale. Certificatul nu infirmă dar nici nu confirmă faptul că aceste leziuni au fost autoprovocate.

Pentru fapta lui Moisii Ionel de a se automutila, hotărârea Comisiei de disciplină, dispune: suspendarea dreptului de a primi și cumpăra bunuri pe o perioadă de o luna. Pentru această faptă i s-a întocmit **Dosarul nr 1981/22.04.2011**. Împotriva hotărârii Comisiei de disciplină, persoana privată de libertate a formulat plângere la judecătorul delegat. Prin încheierea judecătorului delegate s-a dispus respingerea acesteia ca neîntemeiată.

6. Când ofițerul cu disciplina a venit să-i aduca la cunoștință raportul de incident nr. 1981/28.04.2011, persoana privată de libertate a avut o atitudine necuviincioasă față de acesta, aducându-i injurii. Ca urmare a acestui fapt, Comisia de Disciplină l-a sancționat cu suspendarea dreptului de a primi vizite pe o perioadă de o lună. Moisii Ionel a formulat plângere la judecătorul delegat împotriva hotărârii Comisiei de disciplină, iar judecătorul delegat a dispus respingerea acesteia ca neîntemeiată. Fapta se regăsește în **Dosarul de cercetare disciplinară nr 1989/28.04.2011**.

7. În hotărârea Comisiei de disciplină s-a reținut că:

În data de 06.04.2011, Moisii Ionel a refuzat să execute dispoziția dată de administrația locului de deținere de a se muta la camera 115. Petentul a recunoscut că a refuzat mutarea motivând că pe secția I sunt deținuți ce vorbesc limba maghiară și nu poate comunica cu ei. În urma profilării penitenciarului au venit pe transfer mai muți deținuți care preferă să vorbească limba maghiară, dar aceasta nu constituie un motiv de refuz de a se muta pe această secție, cu atât mai mult cu cât măsura administrativă a fost una în favoarea petentului, secția I fiind renovată. Secția a III-a de unde petentul pleacă, nu era renovată și cu privire la acest lucru, Moisii Ionel formulase plângere admisă de judecător anterior. Pentru refuzul de a executa dispoziția dată de a fi repartizat în altă cameră, s-a întocmit raport de incident - **Dosar nr 1532/05.04.2011**

Pentru *gălăgie și violență*, lui Moisiu Ionel i-au mai fost întocmite doua dosare de cercetare disciplinară (1533 și 1534/05.04.2011) prin care i-a fost suspendat dreptul de a mai primi pachete și de a cumpăra bunuri.

În urma repetatelor rapoarte de incident și a sancțiunilor aplicate, se constată o modificare negativă în situația sa juridică, o atitudine necorespunzătoare față de personalul penitenciarului, făcându-l incompatibil cu regimul în care își execută pedeapsa. Din această cauză se impune măsura schimbării Regim semideschis - RSD, în Regim Închis - RÎ.

În data de 06.04.2011 se întrunește Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

Din acest raport al **Comisiei pentru individualizare nr 268/06.04.2011** la care reprezentantul GRADO a avut acces, reținem următoarele aspecte:

Comisia pentru individualizarea pedepselor privative de libertate, constituită în baza art. 14 din Legea 275/2006, se întrunește pentru:

Motivul analizării: nu este bifat motivul analizării (lista de motive: împlinirea termenului prevăzut de art 26 Legea 275/2006/la cererea deținutului/deținutul a comis o infracțiune sau a abatere gravă/a fost pusă în executare o pedeapsă care îl face incompatibil cu regimul actual)

Mai reținem faptul că se află în executarea unui mandat emis de judecătoria Zărnești pentru infracțiunea de tâlhărie prev. și pedepsită de art 211 CP, durata 6 ani;

- Pedeapsa îi expiră la data de 12.05.2014 și a început la data de 24.06.2009;
- Se află la a 5-a analiză;
- A fost repartizat la RSD începând cu data de 17.03.2011;

În ceea ce privește comportamentul, personalitatea și situația socio-familială a deținutului: familie destrămată în urma decesului ambilor părinți, are 10 frați, situație material precară și în relații conflictuale cu frații, nu menține legătura cu aceștia.

Din punct de vedere psihologic, în raport sunt notate următoarele: accentuări ale personalității cu risc dezadeptiv în context situațional. Rezistență redusă la frustrare.

Ca și nevoi educaționale: completarea studiilor.

S-a adaptat mai greu la mediul penitenciar și are o atitudine necorespunzătoare cu personalul penitenciarului.

A fost sancționat de 10 ori pentru atitudine necuviincioasă față de cadre, deținere de obiecte interzise și nerespectare Regulament de ordine interioară. Are 2 recompense, are două sancțiuni ridicate.

Ultimele sancțiuni sunt aplicate pentru distrugere, autoagresiune, nerespectare ROI.

Toți membrii comisiei pentru individualizare au motivat propunerea de schimbare prin:

„ Față de cele prezentate mai sus, Comisia, în unanimitate, a decis propunerea lui Moisiu Ionel în regim închis, „

Comisia pentru individualizarea regimului a sesizat judecătorul delegat și a propus schimbarea regimului de executare de al lui Moisiu Ionel de la RSD la RÎ.

Judecătorul delegat a admis sesizarea Comisiei prin **încheierea nr. 222/08.04.2011**.

„În sesizarea Comisiei se arată că Moisii Ionel a fost repartizat să execute pedeapsa privativă de libertate în RSD și de la data ultimei analize au apărut modificări negative în situația sa juridică, respective acesta a fost sancționat disciplinar de 5 ori în ultimele două luni pentru atitudine necuviincioasă față de cadre, distrugere de bunuri, nerespectarea regulamentului de ordine interioară și autoagresiune.

S-a mai reținut și faptul că, petentul s-a adaptat mai greu la mediul penitenciar, are o atitudine constant necorespunzătoare în relația cu personalul penitenciarului, a fost recompensat de 2 ori și sancționat disciplinar de 10 ori, din care 5 sancțiuni au fost aplicate în lunile martie și aprilie 2011.

La dosar s-a anexat și raportul nr 268/06.04.2011 al Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul PNT Codlea

Potrivit art 26, alin 5 din Legea 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, și dacă, prin conduit sa, afectează grav conviețuirea normală sau siguranța acestuia.

Judecătorul delegat observă că petentul a adoptat un comportament negativ, săvârșind nu una, ci mai multe abateri disciplinare foarte grave (5 în ultimele două luni) astfel că prima condiție, aceea de a săvârși o abatere disciplinară gravă este îndeplinită.

Săvârșirea acestor abateri îl fac pe petent incompatibil cu regimul semideschis de executare întrucât acest regim presupune măsuri de supraveghere mai puțin stricte decât cel închis, măsuri ce s-au dovedit până în prezent insuficiente pentru a-l împiedica pe petent să săvârșească abateri foarte grave. Se impune schimbarea regimului pentru a se aplica petentului pe o perioadă de timp determinată măsuri de supraveghere mai stricte, pentru a împiedica să săvârșească noi abateri disciplinare.

Cu privire la cea de a treia condiție prevăzută de art 26, aceea de a se afecta siguranța penitenciarului prin faptele săvârșite, judecătorul delegat consideră că atitudinea constant necorespunzătoare în relația cu cadrele, aduce atingere gravă siguranței în penitenciar.

Judecătorul delegat consideră că sunt îndeplinite toate cele trei condiții prevăzute de art 26 din Legea 275/2006 pentru schimbarea regimului de executare a pedepsei în regim închis.

În temeiul art 26, alin 5 din Legea 275/2006, **judecătorul delegat va admite sesizarea Comisiei de individualizare a regimului de executare a pedepselor și va dispune schimbarea regimului de executare a pedepsei lui Moisii Ionel, din RSD în RÎ**, urmând să stabilească termen de 6 luni din momentul pronunțării încheierii după care poate fi reanalizată situația petentului. ,,

După comunicarea încheierii nr 222/08.04.2011 a judecătorului delegat de schimbare a regimului de executare a pedepsei, Moisii Ionel depune contestație la judecătoria Brașov împotriva acestei încheieri.

Informații cu privire la starea conflictuală dintre Moisia Ionel și agentul de pază U.S

Persoana privată de libertate Moisia Ionel a avut de-alungul anilor mai multe altercații cu șeful escortei din cadrul penitenciarului Codlea, agentul U.S.

Referitor la agentul anterior menționat, Moisia Ionel susține că ori de câte ori era prezentat la instanță, acesta îl agresa fizic.

Moisia Ionel a formulat mai multe plângeri împotriva agentului de pază U.S din cadrul penitenciarului Codlea, susținând ca acesta ar fi exercitat acte de agresiune asupra sa, amenințându-l totodată cu alte represalii dacă va semnala autorităților incidentele respective. De-alungul timpului, Moisia Ionel s-a adresat ANP-ului sau altor instituții ale statului prin care a solicitat dispunerea măsurilor legale și aplanarea stărilor conflictuale existente între acesta și agentul de pază U.S. Conduita abuzivă a agentului de pază U.S. a fost verificată din punct de vedere al consecințelor penale în mai multe dosare care s-au aflat pe rolul diferitelor instanțe din țară, inclusiv dosare înregistrate pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov (informații obținute din Ordonanța din 14.03.2011 emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov).

Ca urmare a plângerilor depuse, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov a întocmit Referatul nr 869/VIII/1/2010 din 29.12.2010, prin care s-a solicitat conducerii Penitenciarului Codlea să dispună măsuri legale de natură a evita prezența și implicarea funcționarului public cu statut special U.S. în activitățile la care participă Moisia Ionel. Referatul a fost transmis directorului locului de deținere care a răspuns Procurorului General :*”s-a dispus cu titlu permanent ca agentul de penitenciar Urs Sorin să fie planificat în serviciu astfel încât să nu mai fie prezent ori implicat în activitățile zilnice desfășurate de persoana privată de libertate Moisia Ionel”*.

În conformitate cu referatul menționat anterior, conducerea Penitenciarului Codlea a dispus în data de **06.01.2011** măsurile legale de natură a evita prezența și implicarea funcționarului public cu statut special U.S. în activitățile la care participă Moisia Ionel, (informații extrase din răspunsul ANP-ului către Moisia Ionel din data de 21.01.2011)

Cu toate acestea, în luna septembrie 2011, Moisia Ionel și agentul US, s-au întâlnit pe holul unei instanțe brașovene, acest lucru petrecându-se în condițiile în care agentul este angajat al Penitenciarului Codlea, în timp ce Moisia Ionel este deținut în cadrul Penitenciarului Miercurea Ciuc. În urma acestei întâlniri, agentul i-a întocmit un raport de incident în care susține că Moisia Ionel i-a adresat injurii în momentul în care au luat contact fizic pe holul instanței brașovene.

Raportul de incident întocmit de agentul US a fost anulat de judecătorul delegat al penitenciarului Miercurea Ciuc.

Comentariile finale ale Asociației GRADO cu privire la aspectele menționate în raport

1. Conform documentului eliberat de către judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului Codlea, la cererea lui Moisia Ionel nr. III/75/14.12.2010, începând cu anul 2007 până

în anul 2010, i s-au admis în totalitate sau în parte un nr. 23 de plângeri: 8 plângeri în 2007, 4 plângeri în 2008, 7 plângeri în 2009 și 4 plângeri în 2010. În mare parte dosarele au ca obiect plângere exercitare drepturi și plângeri disciplinare.

2. În ceea ce privește solicitarea spijinului asociației GRADO cu privire la încălcarea drepturilor prevăzute de Legea 275/2006, prin întocmirea unor rapoarte de incident în mod abuziv și schimbarea regimului de executare a pedepsei într-unul mai sever în urma acestora, apreciem că sunt întrunite cele trei condiții prevăzute de lege pentru ca Moisiu Ionel să fie trecut de la RSD la RI, pentru că:

Potrivit art 26, alin 5 din Legea 275/2006 *schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa și, dacă, prin conduita sa afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.*

La ultima analiză au apărut modificări în situația lui Moisiu Ionel. Acesta a fost sancționat disciplinar de 5 ori în ultimele 2 luni pentru atitudine necuviincioasă față de cadre, distrugere de bunuri, nerespectarea Regulamentului de Ordine Interioară și autoagresiune.

3. Asupra soluțiilor pronunțate de Judecătoria Brașov în cauzele prezentate la punctele 6 și 7, referitoare la încălcarea unor drepturi prevăzute de Legea 275/2006, constatăm că:

Judecătorul delegat, prin încheierile sale, a constatat că au fost încălcate prevederile art. 113 din Regulamentul de aplicare a Legii 275/2006 – *posibilitatea persoanelor private de libertate de a se deplasa neînsoțite în zone din interiorul locului de deținere la RSD și prevederile Ordinului Ministrului Justiției nr. 433/2010 referitoare la Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate.*

În ambele cazuri judecătoria Brașov desființează încheierile judecătorului delegat. Se observă o contradicție între încheierile judecătorului delegat bazate pe analiza concretă, la fața locului, a condițiilor de detenție și soluțiile judecătoriei Brașov, care anulează aceste încheieri.

4. Opinia asociație cu privire la plângerile depuse de Moisiu Ionel împotriva șefului de la escortă U.S din cadrul penitenciarului Codlea, este următoarea:

- Starea conflictuală dintre Moisiu Ionel și șeful de escortă a luat naștere cu aproximativ 4 ani în urmă. În data de 06.01.2011 conducerea Penitenciarului Codlea a dispus măsuri legale pentru a evita prezența și implicarea agentului șef de la escortă în activitățile la care participă persoana privată de libertate.

Constatăm că rezolvarea stării conflictuale a survenit ca urmare a numeroaselor plângeri ale lui Moisiu Ionel împotriva agentului US și a cercetărilor efectuate de organele competente față de acesta. Totuși este de remarcat faptul că durata de timp scursă de la primele plângeri ale lui Moisiu Ionel împotriva agentului US și până la rezolvarea propriu zisă a stării conflictuale a fost de ordinul anilor.

5. Din studiul documentației de care am dispus, se constată ca există o strânsă legătură între încălcarea anumitor drepturi prevăzute de lege prezentate anterior și comportamentul și atitudinea persoanei private de libertate față de personalul penitenciarului.

Toate aceste aspecte coroborate cu situațiile similare ale altor persoane private de libertate și cu concluziile Rapoartelor de monitorizare efectuate de GRADO în sistemul penitenciar în anii 2008 și 2010, duc la concluzia că persoanele private de libertate nu pot beneficia întotdeauna de drepturile conferite de lege.

De cele mai multe ori aceste disfuncționalități împreună cu factori ca ineficiența programelor socio-educative sau mediul penitenciar, etc, dau naștere la comportamente agresive, neadaptate la mediul penitenciar.

O parte din plângerile înaintate au fost admise de către instituțiile sus menționate, constatându-se încălcări ale unor drepturi prevăzute de Legea 275/2006.

Concluziile Asociației GRADO

Pentru a contura o imagine cât mai clară a lui Moisii Ionel formată în sistemul penitenciar față de semenii lui, subliniem situația statistică cu privire la dosarele aflate pe rolul instanțelor brașovene care îl au în aproape toate cazurile ca **reclamant** pe deținut.

Astfel că: la nivelul **Judecătoriei Brașov**, din 2006 până în 2011, pe rolul acestei instanței s-au înregistrat aproximativ **142 de dosare**, aproape toate avându-l ca reclamant pe Moisii Ionel. Începând cu anul 2008 și terminând cu 2011, din numărul total de 142 de dosare, deținutul a formulat nu mai puțin de 70 de contestații împotriva hotărârilor judecătorului delegat cu executarea pedepselor din cadrul Penitenciarului Codlea.

În materie civilă au fost înregistrate 31 de dosare, iar la Secția Penală un număr de 111 dosare.

Pe rolul **Curții de Apel Brașov**, din 2006 până în 2011 există aproximativ **120 de dosare** care îl au ca reclamant pe Moisii Ionel. Majoritatea reprezintă plângeri împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată sau plângeri împotriva funcționarilor publici statuari.

Din totalul de 120 de dosare în înregistrate în perioada 2006-2011, la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal au fost înregistrate 77 de dosare.

În materie penală, au fost înregistrate 35 de dosare, în timp ce în civil 8 dosare.

La nivelul **Tribunalului Brașov**, s-au înregistrat din 2006 până în 2011 un număr de **120 de dosare**.

În materie de contencios administrativ și fiscal au fost înregistrate 81 de dosare, majoritatea având ca obiect „refuz soluționare cerere” sau „alte cereri” îndreptate împotriva procurorilor, funcționarilor publici, instituții publice, personal penitenciar, etc.

La Secția Penală s-au înregistrat 35 dosare, iar la civil 8 dosare.

Situația statistică prezentată anterior se referă numai la dosarele aflate pe rolul instanțelor din Brașov, cumulând în total un număr de 382 de dosare depuse în perioada 2006-2011.

Acest lucru ne îndreptățește să credem că numărul total de dosare aflate pe rolul tuturor instanțelor din țară care îl au în prim plan pe „produsul” sistemului penitenciar Moisii Ionel, este mult mai mare

Este cunoscut printre personalul penitenciarului Codlea, faptul că Moisii Ionel este un deținut “procesoman” și că abuzează uneori de drepturile pe care i le conferă legea.

Subliniem faptul că aceste practici numite neoficial ”afaceri judiciare” sunt întâlnite cu o mare frecvență în sistemul penitenciar românesc.

Condamnați atât de conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor, de reprezentanții instituțiilor publice cât și de cetățenii de rând, aceste practici sunt văzute strict ca o metodă de a prejudicia bugetul statului prin deplasările deținuților.

Dorim să subliniem faptul că aceste practici există tocmai din cauză că atât sistemul penitenciar cât și sistemul judiciar românesc, prin inexistența unor prevederi conforme cu standardele europene, permit acest lucru.

Mai exact, sistemul penitenciar românesc, prin faptul că nu oferă mijloacele necesare derulării activității de reintegrare socială a deținuților și își asumă rolul penitenciarelor ca fiind mai de grabă unul de privare de libertate și nu unul de pregătire pentru reinsertie socială, determină nașterea unor atitudini de frustrare și furie din partea deținuților.

Ca urmare a acestor atitudini, persoanele private de libertate, identifică afacerile judiciare ca fiind cea mai facilă modalitate „de evadare” din sistem.

În același timp, referindu-ne la sistemul judiciar, punctăm faptul că nu există prevederi prin care cererile de chemare în judecată formulate de către deținuți și nu numai, nu trec printr-un proces de selecție prealabil anterior depunerii cererilor pe rolul instanțelor de judecată.

Astfel că, au existat de-alungul timpului cereri de chemare în judecată a unor enități supranaturale sau a unor personalități publice care nu au interacționat niciodată cu reclamantul. Din cauza faptului că acestea nu au fost triate anterior înscrierii pe rolul instanței, s-au cheltuit sume din bugetul de stat în vederea deplasării deținuților la instanță.

Pe de altă parte, referindu-ne strict la cazul persoanei private de libertate Moșii Ionel, putem afirma că în timpul executării pedepsei, deținutul a acumulat furie și frustrare prin nerecunoașterea de către autorități a unor drepturi de care ar trebui să beneficieze conform legii. Neimplicarea în activități socio-educative sau neparticiparea la programe pentru controlul furiei și stăpânirea agresivității, duc la comiterea de noi abateri disciplinare și implicit la întocmirea de noi rapoarte de incident.

Conform Codului Penal, prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială. De asemenea, prin executarea pedepsei nu trebuie să se cauzeze suferințe fizice și nici să nu înjosească persoana privată de libertate.

Ca urmare, putem trage concluzia că scopul pedepsei privative de libertate, nu a fost atins. Din documentele studiate de către reprezentanții GRADO am observat că personalul penitenciar nu a elaborat un plan de resocializare adecvat cu nevoile lui Moșii Ionel.

În prezent, persoana privată de libertate Moșii Ionel execută pedeapsa privativă de libertate în Penitenciarul Miercurea-Ciuc în regim închis, fiind transferat ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepsei - din regim semi-deschis în regim închis - , cu câteva luni înainte de intrarea în Comisia pentru liberare condiționată.